

ARTIKEL 35

Der skal gives feltpræster, der falder i den fjendtlige magts hænder, og som forbliver her eller tilbageholdes til bistand for krigsfanger, tilladelse til at yde sådan bistand samt til frit at øve deres gerning blandt krigsfanger af samme trosbekendelse, alt i overensstemmelse med deres religiøse overbevisning. De skal fordeles mellem de forskellige lejre og arbejdsenheder, hvor der findes krigsfanger, der tilhører samme styrker, taler samme sprog eller udøver samme religion. Der skal tilstås dem de fornødne lempelser, herunder de i artikel 33 omhandlede transportmidler, til lettelse af besøg hos krigsfanger udenfor lejren. De skal bortset fra censur frit kunne brevveksle med de kirkelige myndigheder i tilbageholdelseslandet og med de internationale religiøse organisationer om anliggender i forbindelse med deres religiøse opgaver. Breve og brevkort, som de afsender med dette formål for øje, lægges til det i artikel 71 hjemlede antal.

ARTIKEL 36

Der skal gives krigsfanger, der er præster, men som ikke har forrettet tjeneste som feltpræster ved deres egne styrker, tilladelse til uanset deres trosbekendelse frit at yde medlemmer af deres trossamfund gejstlig bistand. Der skal derfor tilstås dem samme behandling som tilbageholdte feltpræster. De er ikke forpligtet til at udføre andet arbejde.

ARTIKEL 37

Når krigsfanger ikke erholder bistand af en tilbageholdt feltpræst eller af en krigsfange, der er præst indenfor samme trossamfund, skal der på begæring af de interesserede fanger til at beklæde dette embede udnævnes en præst af fangernes eller en lignende trosbekendelse eller i mangel heraf en egnet lægmand, såfremt dette er muligt efter vedkommende trossamfunds lære. Denne udnævnelse, der skal godkendes af tilbageholdelsesmagten, skal finde sted i forståelse med vedkommende fangers trossamfund samt, hvor det er nødvendigt, efter indhentet godkendelse fra de stedlige religiøse myndigheder indenfor samme trosbekendelse. Den således udnævnte person